

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 23Cb/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113219596
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2113219596.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Vincentom Szabóom v právnej veci žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: Vlastimil Hrčka, bytom Zvončín č. 3, podnikajúci pod obchodným menom Vlastimil Hrčka PROFI PNEU SERVIS!, s miestom podnikania Zvončín č. 3, IČO: 40 084 451, právne zastúpený: HALADA advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Kapitulská 21, Trnava, IČO: 36 669 661, o zaplatenie sumy 1.628,18 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.628,18 eur od 09.01.2016 do 05.01.2018 z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.628,18 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.628,18 eur od 06.12.2012 do 08.01.2016 a vo výške 8,75 % ročne od 06.01.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 23.07.2013, doručenou súdu dňa 24.07.2013 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu vo výške 1.628,18 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.06.2012 v obci G. prišlo náhlym otvorením dverí nezabezpečeného krídla dverí motorového vozidla H. P., ktoré stálo pri krajnici a jeho vodič vykladal tovar z vozidla, k poškodeniu karosérie motorového vozidla Q. O. E XXX D. držiteľa PS Servis, s.r.o., čím vznikla škoda na tomto motorovom vozidle vo výške 1.794,14 eur. Vodič Q. V. vykonával v čase nehody pracovnú činnosť pre žalovaného, ktorý bol zároveň aj prevádzkovateľom motorového vozidla H. P. Na základe poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX o havarijnom poistení motorového vozidla Q. O. E XXX D. bola poškodenej spoločnosti po odpočítaní zmluvnej spoluúčasti vyplatená suma 1.628,18 eur. Žalovaný v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka zodpovedá za škodu, ktorú jeho zamestnanec zavinenne spôsobil inému tým, že porušil svoje povinnosti v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka.

Súd vo veci vydal dňa 02.09.2013 v skrátenej konaní platobný rozkaz č.k. 10Rob/40/2013-21, ktorým žalobnému návrhu v plnom rozsahu vyhovel. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný včas odôvodnený odpor, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu v plnom rozsahu.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 23Cb/102/2013-76 zo dňa 14.05.2014 zamietol žalobu žalobcu a o trovách rozhodol tak, že žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému náhradu trov konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací rozsudkom č.k. 11Co/738/2014-111 zo dňa 04.11.2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 1.628,18 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 06.12.2012 do zaplataenia a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie nebolo správne, keď podľa názoru odvolacieho súdu došlo zo strany žalovaného, resp. jeho vodiča k porušeniu ust. § 24 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a celkom nepochybne k porušeniu ust. § 415 Občianskeho zákonníka, nakoľko s prihliadnutím na zistené skutkové okolnosti vodič žalovaného nezachoval taký stupeň pozornosti, ktorý bolo možno po ňom vzhľadom ku konkrétnej časovej a miestnej situácii rozumne požadovať a v dôsledku takéhoto jeho opomenutia došlo k vzniku škody.

V dôsledku podaného dovolania zo strany žalovaného Najvyšší súd SR uznesením č.k. 3Obdo/16/2016-137 zo dňa 30.06.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/738/2014-111 zo dňa 04.11.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti má povahu subjektívnej zodpovednosti, ktorá je založená na súčasnom splnení štyroch podmienok, a to: 1. porušenie právnej povinnosti, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, 4. zavinenie škodcu. Dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu považoval dovolací súd za nepreskúmateľné, pokiaľ išlo o druhý z predpokladov tejto zodpovednosti (vznik škody a jej výšku), tretí z predpokladov tejto zodpovednosti (príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody), ako aj štvrtý z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu (zavinenie škodcu). Nepreskúmateľný a neodôvodnený bol výrok rozsudku týkajúci sa úrokov z omeškania.

Následne Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 11Co/407/2016-158 zo dňa 07.06.2017 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného konštatoval, že žalobca v konaní preukázal porušenie právnej povinnosti žalovaného upravenú v ustanovení § 24 ods. 2 zákona o cestnej premávke, ako aj v ustanovení § 415 Občianskeho zákonníka, a teda zo strany súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

Žalobca na pojednávaní dňa 30.04.2019 uviedol, že upravuje žalobný petit tak, že si v konaní uplatňuje istinu vo výške 1.628,18 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 06.12.2012 do 08.01.2016 a vo výške 8,75 % ročne od 06.01.2018 do zaplataenia. Z obsahu vyjadrenia žalobcu tak vyplýva, že vo zvyšnej časti úrokov z omeškania vzal žalobu späť. Žalovaný na predmetnom pojednávaní uviedol, že voči čiastočnému späťvzatiu žaloby nenamieta.

Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatiu žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon, ktorým žalobca prejavuje svoju vôľu nepokračovať ďalej v konaní s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie bez meritórneho rozhodnutia. Súd je povinný dispozičný prejav vôle žalobcu rešpektovať a po späťvzatiu žaloby pokračuje v konaní tak, aby bolo toto konanie bez ďalšieho prejednávania veci zastavené, resp. sčasti zastavené.

Vzhľadom na to, že žalobca vzal v časti úrokov z omeškania svoju žalobu späť, pričom žalovaný voči čiastočnému späťvzatiu žaloby nenamieta, súd rešpektoval vôľu žalobcu a v ním požadovanej časti konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

Vo zvyšnej časti, ktorá zostala predmetom sporu súd vykonal dokazovanie výsluchom svedka Q. V. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to predovšetkým s hlásením poisťovnej udalosti, správou o nehode, listom „Likvidácia škodovej udalosti“, výpisom bankového účtu žalobcu, súkromným znaleckým posudkom č. 3/2019, ako aj s obsahom celého spisového materiálu, a zistil tento skutkový a právny stav:

Žalobca v konaní uviedol, že sú splnené všetky podmienky pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu. Akákoľvek spoluvina poškodeného subjektu, teda prevádzkovateľa poškodeného vlastníka by musela byť preukázaná a žalovaný svoje tvrdenia, ktoré by potvrdzovali, že poškodený porušil

nejakú konkrétnu právnu povinnosť, v dôsledku ktorej by sa podieľal na vzniku jemu vzniknutej škody, nepreukázal. Konanie zamestnanca žalovaného bolo konaním nedbanlivostným a pre vznik zodpovednosti je postačujúce zavinenie alebo nedbanlivosť nevedomého charakteru, pričom zamestnanec žalovaného, mal jednak povinnosť a možnosť vzniku škody zabrániť. Žalobca mal za to, že v platnom právnom poriadku neexistuje ustanovenie, ktoré by upravovalo, akým spôsobom má postupovať vodič, pri otváraní a zabezpečovaní dverí. Právny poriadok ustanovuje povinnosť komukoľvek, aby konal tak, aby neprišlo ku škode na majetku, zdraví a podobne. Pokiaľ ide o polohu zaistenia, alebo otvorenia krídla dverí pri 270 stupňoch, tak pri tomto otvorení je významným spôsobom znížená limitovaná možnosť otvorenia dverí, napr. vplyvom vetra, pričom možnosť vychýlenia dverí, pokiaľ tieto sú otvorené v polohe 90 - 270 stupňov je takáto pravdepodobnosť vyššia. Vodič nevynaložil taký stupeň opatrnosti, aký by bolo možné vynaložiť, vzhľadom na to, že motorové vozidlo bolo zaparkované na pozemnej komunikácii, na ktorej prebiehala rušná premávka a vzhľadom na to, že vykládku realizoval niekoľko desiatok minút a tento sa od vozidla pri vykládke vzdŕaľoval, možnosť zabrániť nejakej kolízii sa rovnala nule. Zákon č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v ustanovení § 24 ods. 2 hovorí, že vodič, ktorý sa chce vzdialiť od vozidla, tak, že nebude môcť okamžite zasiahnúť, je povinný urobiť také opatrenia, aby vozidlo nemohlo ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a aby ho nemohla neoprávnene použiť cudzia osoba. Tieto všetky atribúty vyplývajú z výpovede svedka Q. V., ktorý uviedol, že tovar vykladali približne 45 minút do garáže, ktorá bola vzdialená cca 20 - 30 metrov od auta. Ku vzniku škody prišlo porušením preventívnej povinnosti vodičom žalovaného v príčinnej súvislosti s týmto konaním. Na splnenie poslednej podmienky je postačujúca nevedomá nedbanlivosť a teda vodič nemusel vedieť, že môže svojím konaním nejakú škodu spôsobiť, postačuje že vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery o tom vedieť mal a mohol.

V ďalšom konaní (t.j. po zrušení rozsudku uznesením odvolacieho súdu) žalobca doplnil, že v danom prípade boli naplnené všetky 4 predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu, spôsobenú porušením právnej povinnosti. Pokiaľ ide o prvý predpoklad, t.j. vznik škody, zhodli sa na ňom zhodne účastníci nehody. Výška škody vyplýva z predloženej faktúry a z predloženého výpočtu výšky škody. Poškodené motorové vozidlo bolo z roku výroby 2010, k nehode došlo v roku 2012, preto sa celková amortizácia náhradných dielov nemohla uplatňovať, keďže išlo o nové motorové vozidlo do dvoch rokov. Predložená výška faktúry za opravu vo výške 1.794,15 eur bola dokonca v nižšej sume ako žalobcom vyčíslená kalkulácia na opravu zo dňa 02.07.2012, ktorú si poisťovateľ vykonáva vždy po poisťnej udalosti cez systém Audatext. Pokiaľ ide o porušenie povinnosti, žalovaný porušil § 6 ods. 3 zákona č. 8/2009, nakoľko mal zabezpečiť potrebný počet osôb, aby ich bolo dosť na nosenie nákladu a na stráženie motorového vozidla. Tým, že boli osoby iba dve a obe museli ťažký náklad nosiť, nezvýšila osoba, ktorá by motorové vozidlo strážila. Ďalej došlo k porušeniu § 24 ods. 2 zákona č. 8/2009 a k porušeniu § 415 Občianskeho zákonníka. Aj odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 07.06.2017 považuje za splnenú prvotnú podmienku pre vznik zodpovednosti, a to existenciu porušenia právnej povinnosti žalovaným. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť je zrejmé, že žalovaný porušil povinnosti vyplývajúce zo zákona, t.j. vzdŕaľoval sa od vozidla 30 metrov bez toho, aby zabezpečil dvere pod dohľadom osoby alebo ich zavretie. Rovnako porušil povinnosti, keď opúšťal vozidlo bez toho, aby ho zabezpečil tak, aby nenarušil plynulosť a bezpečnosť cestnej premávky. Nakoniec porušil povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Všetky tieto porušenia boli v príčinnej súvislosti, pretože nebyť týchto porušení k poškodeniu by nedošlo a motorové vozidlo klienta žalobcu by prešlo po ceste bez akéhokoľvek poškodenia. Pokiaľ ide o ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti, a to zavinenie, toto je dané nedbanlivostným konaním vodiča. Samotný vodič žalovaného v správe o nehode jednoznačne priznal, že škodu zaviniť práve on a navyše vodič vedel, resp. mal vedieť, že naklonené vozidlo na obrubníku vytvára gravitačný tlak na aretáciu už len samotnou váhou dverí a že tieto dvere v kombinácii s neustálym nastupovaním a zostupovaním dvoch osôb s nákladom môžu vychýlenie dverí spôsobiť. Vodič sa spoliehal, že sa neotvorí, ale podľa všetkého mal byť obozretnejší, pretože vychýlenie dverí nie je náhoda, ale logické vyústenie všetkých fyzikálnych okolností. Pokiaľ ide o namietané spoluzavinenie poškodenej, tento argument je irelevantný, pretože dvere na motorovom vozidle žalovaného sa otvorili v čase keď poškodená toto vozidlo obchádzala, o čom svedčí aj poškodenie pravých dverí motorového vozidla, a tak táto nemala žiadnu možnosť predvídať túto skutočnosť. Z predloženého súkromného znaleckého posudku vyplýva, že: znalec vylúčil vietor a tlakovú vlnu okoloidúcich vozidiel ako príčiny spôsobenia škody; znalec potvrdil technickú prijateľnosť nehodového deja tak, ako vyplýval zo Správy o nehode a hlásenia poisťnej udalosti žalovaným poisťovni Wüstenrot; znalec vylúčil spoluzavinenie vodičky G.. Jediné s čím žalobca nemôže súhlasiť v znaleckom posudku je záver, že nehodu, t.j. vybočenie dverí spôsobila náhoda. Znalec uviedol, že na prekonanie aretácie je potrebné vyvinúť istú

silu. Z uvedeného je zrejme, že táto sila musela byť aj reálne vyvinutá a teda treba technicky ozrejmiť, ako k tomu prišlo (nie náhoda). Pokiaľ by žalovaný parkoval vozidlo tak, aby nebolo naklonené, ale v rovine, tak aj následné uvoľnenie dverí z aretácie by nič nespôsobilo, pretože dvere by ostali na rovine stáť. Tým, že parkoval dvoma kolesami na chodníku došlo po uvoľnení z aretácie k voľnému gravitačnému pohybu naklonených dverí a ku škode. Znalec rovnako uviedol, že „na prekonanie aretačného mechanizmu je potrebný určitý odpor, takže polohu dverí a aretovanej polohy je možné z technického hľadiska považovať za postačujúce zaistenie dverí za normálnych podmienok“. Dá sa predpokladať, že výrobca nepočítal s tým, že aretácia by mala udržať naklonené vozidlo, do ktorého navyše budú nastupovať a vystupovať s nákladom dve osoby. V danom prípade žalobca vylučuje, že by išlo o náhodu, ale otvorenie dverí bolo len zákonným následkom všetkých okolností, ktoré vodič mal vopred rozpoznať.

Právny zástupca žalovaného v konaní uviedol, že pokiaľ má súd priznať určitej osobe zodpovednosť za spôsobenú škodu, musí byť jednoznačne preukázané naplnenie všetkých zákonných predpokladov pre túto zodpovednosť, pričom žalovaný naplnenie týchto predpokladov popiera. Žalovaný neporušil žiadnu právnu povinnosť, čo je prvým predpokladom pre vznik zodpovednosti za škodu. Pokiaľ však žalobca tvrdí, že žalovaný porušil prevenčnú povinnosť, žalovaný má minimálne za to, že v tej istej miere je porušená aj prevenčná povinnosť u poškodeného. Žalovaný tiež popiera akékoľvek zavinenie v tomto prípade, a to z dôvodu, že do sledu okolností, ktoré súviseli s touto škodovou udalosťou vstúpila náhoda ako nezávislý dej, ktorý nebol predpokladaný ani očakávaný. Pri náhode poškodený za škodu zodpovedá sám. V prípade, ak by súd právne posúdil celú túto okolnosť inak, žalovaný tvrdí, že v zmysle ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka osoba poškodená je taktiež zodpovedná za škodu, preto sa nemôže domáhať škody v celom rozsahu od žalovaného. Poškodená porušila svoju povinnosť sledovať situáciu v cestnej premávke podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) zákona o cestnej premávke pri obchádzaní vozidla, ktoré bolo odstavené, tým, že nedodržala dostatočný odstup. Za bežnej situácie v premávke a pri vykladaní tovaru z odstaveného vozidla, žalovaný dodržal bežnú mieru opatrnosti, ktorú je potrebné vyvinúť na to, aby sa predchádzalo vzniku škodám. Nemal žiadnu právnu povinnosť ani prevenčnú povinnosť nejakým dodatočným spôsobom zabezpečovať dvere odstaveného vozidla. Pokiaľ by vodič žalovaného otvoril dvere až do polohy 270 stupňov, tak by sa krídla dverí nevychýlili. Nie je však možné preukázať a tvrdiť tú skutočnosť, že ku škode by naozaj nedošlo, pokiaľ by tie dvere boli skutočne vychýlené na 270 stupňov. V danom prípade tiež nie je zabezpečený protipohyb dverí, t.j. aby sa neposunuli do inej polohy, takým vplyvom, ktorý vstúpil do deja škodovej udalosti aj v tomto prípade. Pri žiadnom z uvedených stupňov otvorenia dverí neexistuje nejaký iný mechanizmus (napr. nejaký háčik), ktorý by za každých okolností zabezpečil svojvoľný pohyb krídiel dverí na nákladnom automobile.

V ďalšom konaní (t.j. po zrušení rozsudku uznesením odvolacieho súdu) právny zástupca žalovaného doplnil, že žalobca v konaní doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že k poškodeniu predmetného vozidla Q.s O. E XXX D. došlo ním deklarovaným spôsobom - t.j. otvorením zadného krídla dverí zaparkovaného vozidla žalovaného, ktoré mali naraziť do idúceho vozidla poškodeného. Z vykonaného výsluchu svedka Q. V. vyplynulo, že svedok ani ďalší prítomný pracovník deklarovanú škodovú udalosť nevideli a pri písaní správy o nehode vychádzali výlučne len z tvrdení poškodenej. Aj v prípade, ak by ku vzniku škody došlo tak, ako deklaruje žalobca, žalobca v konaní doposiaľ nepreukázal ani to, že medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom škody existuje príčinná súvislosť. V konaní doposiaľ nebolo objasnené, z akého dôvodu malo dôjsť v danom prípade k vychýleniu zadného krídla dverí vozidla žalovaného. Žalovaný má za to, že vznik škody deklarovaným spôsobom nebolo možné predvídať, pretože aretačný mechanizmus vo dverách vozidla žalovaného za bežných okolností vylučoval, aby došlo k náhodnému vychýleniu dverí. Pokiaľ teda k vychýleniu došlo, muselo byť spôsobené neočakávanou (mimoriadnou) náhodnou udalosťou, ktorú žalovaný, resp. jeho pracovník nemohol predpokladať a teda, za ktorú nemôže zodpovedať. Žalovaný má tak za to, že v danom prípade absentuje zavinenie žalovaného, ktorý škodu spôsobiť nie len že nechcel, ale vzhľadom na okolnosti ani nemohol predpokladať, že ku vzniku takejto škody môže dôjsť. Znalecký posudok predložený žalovaným konštatuje, že predmetná škoda je dôsledkom náhodnej udalosti, ktorá priamo nesúvisí s porušením akejkoľvek povinnosti žalovaného. Zo znaleckého posudku pritom vyplýva, že spôsob zaparkovania vozidla H. P. (pravými kolesami na chodníku a ľavými kolesami na ceste) nebol príčinou uvoľnenia zadného krídla dverí z aretovanej polohy a táto skutočnosť mohla ovplyvniť len následný pohyb krídla dverí až po ich uvoľnení z aretovanej polohy. Navyše, závery znaleckého posudku celkom jednoznačne preukazujú absenciu zavinenia žalovaného. Znalec v posudku konštatuje, že z technického hľadiska je neprijateľné, aby uvoľnenie zadného krídla dverí z aretovanej polohy v danom prípade spôsobili

namerané poveternostné podmienky (vietor) alebo tlakové vlny okoloidúcich vozidiel (za predpokladu bežnej, predpisovej jazdy vozidiel). Znalecký posudok tak ako dôvod uvoľnenia dverí z aretovanej polohy vylučuje bežné javy, ktorých výskyt by bolo možné zo strany žalovaného (resp. posádky vozidla H. P.) za daných okolností predvídať. Uvoľnenie dverí možno označiť za náhodnú udalosť, s ktorej vznikom nemohol žalovaný (resp. posádka vozidla H. P.) počítať.

Z výpovede svedka Q. V. súd zistil, že ako zamestnanec žalovaného a vodič vozidla H. P. dňa 18.06.2012 vykladal tovar z auta, išlo o drevené hranoly, pričom s autom zastavil na chodníku s tým, že štvrt' auta zasahovalo do cesty. Zadné dvere otvoril do prvej polohy, boli vodorovne, zarovno auta. Tovar vykladali približne trištvrte hodinu do garáže vzdialenej 20 - 30 metrov od auta. Asi po pol hodine, ako prenášali s kolegom hranol, keď boli obaja otočení chrbtom, počuli, že niečo buchlo. Následne sa otočil, podišiel k autu a videl, že dvere boli vyklopené do druhej polohy a pred autom stála poškodená. Ukázala na dvere svojho motorového vozidla (. O., ktoré boli prevalené. Oznamil jej, že to nemohol spraviť, pretože auto (H. P.) bolo odstavené a vypnuté. Následne prišiel manžel poškodenej, vystúpil z auta a začal kričať, poškodená sa sama k uvedenej situácii nevedela vyjadriť. Potom spísala nehodový lístok. Na aute žalovaného žiadna škoda nevznikla. Svedok uviedol, že k otvoreniu krídla zadných dverí zrejme došlo tak, že keď poškodená prechádzala okolo nákladného auta, tak tam vznikol nejaký podtlak v dôsledku toho, že išla buď veľmi blízko alebo rýchlejšie. Motorové vozidlo H. P. bolo nové, dvere neboli poškodené. Uvedený automobil má v prípade, ak sa otvoria dvere do prvej polohy poistku, tak ako na osobnom aute, pričom následne je potrebné vynaložiť nejakú silu na to, aby sa viacej otvorili. Uvedené dvere sa dajú vyklopiť až k autu. Vozidlo bolo dostatočne zabezpečené, aby nemohlo dôjsť k svojvoľnému pohybu.

Z hlásenia poistnej udalosti zo dňa 19.06.2012 (č.l. 4 spisu) vyplýva, že k vzniku škodovej udalosti prišlo tak, že vodička poškodeného vozidla sa vyhýbala dodávke stojacej na kraji cesty, pričom na tejto sa vyklopili dvere do boku a poškodili zadné dvere na motorovom vozidle poškodenej.

V Správe o nehode (č.l. 7 spisu) poškodená Nora Žáková a vodič vozidla H. P. Q. V. spoločne uviedli, že poškodené vozidlo sa vyhýbalo - obchádzalo vozidlo škodcu, pričom tomu sa vyvrátili zadné dvere pri nakladaní tovaru. Súhlasne tiež uviedli, že nehodu zavinil vodič vozidla H. P..

Z listu „Výpočet výšky škody“ (č.l. 9 spisu) vyplýva, že táto bola stanovená na sumu 1.794,14 eur.

Z podania označeného ako „Likvidácia škodovej udalosti“ zo dňa 03.07.2012 (č.l. 11 spisu) vyplýva, že poškodenému bolo vyplatené poistné plnenie po odpočítaní spoluúčasti vo výške 1.628,18 eur.

Rovnako z výpisu bankového účtu žalobcu (č.l. 12 spisu) vyplýva, že dňa 04.07.2012 došlo k prevodu sumy 1.628,18 eur na účet poškodenej spoločnosti PS Servis s.r.o.

Zo súkromného znaleckého posudku č. 3/2019 vyplýva, že Z popisu poškodenia, ktoré pri škodovej udalosti vzniklo na vozidle Q. O. vyplýva, že k tomuto došlo v dôsledku kontaktu s ľavým krídlom zadných dverí vozidla H. P.. Pre zodpovedanie otázok, ako došlo k uvoľneniu krídla dverí vozidla H. P. a ako bolo možné škodovej udalosti zabrániť (zo strany vodičky G. alebo pána V.) vykonal znalec prehliadku vozidla H. P., ktoré bolo porovnateľné s vozidlom H. P. zúčastnené pri škodovej udalosti. Táto prehliadka bola zameraná na mechanizmus otvárania ľavého krídla zadných dverí a na možnosti aretácie. Nebola meraná sila, ktorou je potrebné prekonať aretáciu dverí. Na samotný pohyb dverí mimo aretovanej polohy bolo potrebné vyvinúť určitú silu, ale dvere boli pomerne dobre pohyblivé. Samotná aretácia pri otváraní dverí je v troch polohách, kedy sú dvere zabezpečené iba aretačným mechanizmom pántov dverí, iné zabezpečenie dverí sa na vozidle nenachádza. Z technického hľadiska je možné hodnotiť aretáciu dverí v ktorejkoľvek z polôh ako postačujúce na zaistenie dverí proti pohybu. Ku vzniku škodovej udalosti došlo v dôsledku samovoľného pohybu ľavého krídla zadných dverí vozidla H. P. z aretovanej polohy 90°. Z rozsahu poškodenia vozidla Q. O. vyplýva, že sa jedná o kontakt nízkej intenzity, je teda možné vylúčiť, že k pohybu krídla dverí došlo náhle, napríklad v dôsledku nárazového vetra. Vplyv poveternostných podmienok je možné vylúčiť aj na základe vyjadrenia SHMÚ. Možnosť uvoľnenia krídla dverí z aretovanej polohy na základe prúdenia vzduchu v dôsledku pohybu vozidla Q. O., kde by následne došlo ku kontaktu s pravými zadnými dverami vozidla Q. O. považuje znalec za technicky neprijateľnú. Pri jazde v obci, kde sa predpokladá rýchlosť pohybu do 50 km/h je možné vznik prúdenia vzduchu tak, že by došlo k uvoľneniu dverí z aretovanej polohy vylúčiť. Z dokumentácie vyplýva, že vozidlo H. P. stálo čiastočne na chodníku, bolo teda priečne naklonené smerom doľava, čo pri uvoľnení

dverí vyvolá pohyb týmto smerom, čo tiež ovplyvnilo vznik škodovej udalosti. Z dokumentácie vyplýva, že k uvoľneniu dverí z aretovanej polohy došlo náhodne, teda nie v dôsledku úmyselného vychýlenia dverí posádkou vozidla H. P.. Z technického hľadiska sa teda jedná o náhodný dej, kedy došlo k uvoľneniu dverí z aretovanej polohy. Na prekonanie aretačného mechanizmu je potrebný určitý odpor, takže polohu dverí v aretovanej polohe je možné z technického hľadiska považovať za postačujúce zaistenie dverí za normálnych podmienok. Z technického hľadiska teda vyplýva záver, že posádka vozidla H. P. nepochybila pri zaistení dverí vozidla, jednalo sa o bežný postup zaistenia dverí v požadovanej polohe. Z technického hľadiska bola technika jazdy vodičky G. správna a pokiaľ došlo k pohybu dverí vozidla H. P. v čase, kedy na toto nemala možnosť reagovať, tak je prijateľný záver, že jej vznikla prekážka náhla. Pri vyhodnotení dostupných informácií je technicky prijateľný záver, že technika jazdy vodičky G. za daných podmienok bola správna a pokiaľ nemala podnet k reakcii, tak nemohla vzniknú škodovej udalosti zabrániť. V závere znaleckého posudku znalec podal nasledovné odpovede na žalovaným položené otázky: z technického hľadiska je prijateľný záver, že predmetná škoda na vozidle Q. O. vznikla náhlým pohybom dverí vozidla H. P., ktoré sa voľne pohybovali. Vzhľadom k miestu vzniku škodovej udalosti, ku ktorej došlo v obci je vplyv tlakovej vlny vyvolanej pohybom okoloidúcich vozidiel z technického hľadiska neprijateľný. Postavenie vozidla H. P. tak, že pravé kolesá stáli na vyvýšenom chodníku, vozidlo teda stálo šikmo, naklonené smerom do vozovky malo vplyv na následný pohyb krídla dverí smerom do jazdného koridoru vozidla Q. O.. Táto poloha vozidla H. P. nebola primárnou príčinou samovoľného uvoľnenia dverí aretovanej polohy, šikmá poloha vozidla H. P. ovplyvnila až následný pohyb krídla dverí po uvoľnení z aretovanej polohy.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 2 vety prvej zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vodič, ktorý sa chce vzdialiť od vozidla tak, že nebude môcť okamžite zasiahnúť, je povinný urobiť také opatrenia, aby vozidlo nemohlo ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a aby ho nemohla neoprávnene použiť iná osoba.

Podľa ustanovenia § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti možno uplatniť, ak sú splnené nasledovné predpoklady zodpovednosti za škodu: a) porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), b) vznik škody ako majetkovej ujmy, c) existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou, d) zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil. Iba ak sú splnené všetky uvedené predpoklady tak objektívnej povahy [písm. a) až c)], ako aj subjektívnej povahy [písm. d)], ide o zodpovednosť za škodu založenú na princípe zavinenia.

Na základe vykonaného dokazovania a viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, mal súd preukázané, že dňa 18.06.2012 došlo k škodovej udalosti, keď vodič žalovaného vozidla H. P. odstaviť na chodníku tak, že vozidlo čiastočne zasahovalo do komunikácie, zostalo naklonené smerom k vozovke, vodič dvere otvoril do polohy 1, v ktorej zostali aretačne zabezpečené, opakovane dochádzalo k nastupovaniu a vystupovaniu z vozidla v dôsledku vykládky tovaru, ktorý bol následne odnášaný na miesto vykládky, a teda dochádzalo k vzdiaľovaniu sa vodiča od odstaveného vozidla. Vo veci bolo nesporné, že inkriminovaný deň prechádzalo okolo odstaveného vozidla H. P. poškodené vozidlo Q. O. E XXX D., ev. č. I patriacom poškodenej spoločnosti PS Servis s.r.o., na ktorom došlo k poškodeniu karosérie a to otvorením zadného krídla dverí motorového vozidla H. P., čím na vozidle Q. O. vznikla škoda vo výške 1.794,14 eur. Zároveň bolo nesporné, že poškodené vozidlo bolo poistené u spoločnosti žalobcu a že žalobca zaplatil poškodenej spoločnosti PS Servis s.r.o. na základe poistnej zmluvy a po odpočítaní spoluúčasti sumu vo výške 1.628,18 eur.

Ako bolo konštatované Najvyšším súdom SR v uznesení zo dňa 30.06.2016, vznik zodpovednosti za škodu je založený na nevyhnutných predpokladoch, ktorými sú porušenie právnej povinnosti (protiprávnosť), vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, ku ktorým sa ako štvrtý predpoklad v niektorých prípadoch vyžaduje aj zavinenie.

Súd má v tejto súvislosti za to, že v prejednávanej veci nie je sporný vznik škody. Aj z vykonaných dôkazov nepochybne vyplýva, že k poškodeniu vozidla Q. O. E XXX D. došlo a že priebeh škodovej udalosti bol taký ako to vyplýva zo Správy o nehode (č.l. 7 spisu) a výpovede svedka Q. V., a ako ho už súd popísal vyššie (bod 29). Hoci sa žalovaný snažil spochybníť priebeh škodovej udalosti (v konaní po zrušení prvého rozsudku), súd jeho procesnú obranu považuje za účelovú, keď aj výpoveď svedka Q. V. celkom jednoznačne potvrdzuje žalobcom prezentovaný priebeh škodovej udalosti. Nič na tom nemení tvrdenie svedka, že samotný náraz zadných dverí vozidla H. P. do vozidla Q. O. nevidel.

K výške spôsobenej škody súd uvádza, že z predložených listinných dokladov (list „Výpočet výšky škody“, list „Likvidácia škodovej udalosti“ a výpis bankové účtu žalobcu vyplýva, že táto bola stanovená na sumu 1.794,14 eur a poškodenej spoločnosti PS Servis s.r.o. bolo vyplatené poistné plnenie po odpočítaní spoluúčasti vo výške 1.628,18 eur. Výška škody pritom nebola medzi stranami sporná, preto ju má súd za nespornú a preukázanú.

Súd má takisto preukázaný ďalší predpoklad zodpovednosti žalovaného za škodu, a to porušenie povinnosti zo strany vodiča vozidla H. P. Q. V. - zamestnanca žalovaného. Ako konštatoval už odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 07.06.2017, vodič žalovaného neurobil všetky také opatrenia, aby vozidlo nemohlo ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, keď mu malo a mohlo byť zrejmé, že okolo odstaveného vozidla budú po pozemnej komunikácii prechádzať ďalšie motorové vozidlá rôznej veľkosti, vzhľadom k aktuálnym poveternostným podmienkam môže dôjsť k poryvom vetra a že samotné zabezpečenie dverí aretáciou má nižšiu účinnosť, pokiaľ je vozidlo naklonené oproti stavu, pokiaľ je v rovine, keď pri naklonení vozidla na aretačné zaistenie pôsobí už samotná váha dverí. Aj v prípade, že by sa dospelo k záveru, že zo strany žalovaného, resp. jeho vozidla nedošlo k porušeniu ustanovenia § 24 ods. 2 zákona o cestnej premávke, celkom nepochybne by došlo k porušeniu ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, pretože s prihliadnutím na vyššie uvedené vodič žalovaného nezachoval taký stupeň pozornosti, ktorý možno po ňom vzhľadom ku konkrétnej časovej a miestnej situácii rozumne požadovať a v dôsledku takéhoto jeho opomenutia došlo k vzniku škody. K zabráneniu, prípadne aspoň čo najväčšiemu obmedzeniu rizika vzniku škody zo strany vodiča žalovaného mohlo dôjsť tým spôsobom, že tento by pri vzdáľovaní sa od vozidla predmetné dvere zatvoril v prípade, že bol sám, prípadne mohol zabezpečiť prítomnosť ďalšej osoby pri odstavenom vozidle, alebo vozidlo odstaviť tak, aby nebolo naklonené, kedy by mechanizmus aretácie bol účinnejší a spoľahlivejší. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať za náhodnú a nepredvídateľnú udalosť, že okolo odstaveného vozidla prejde ďalšie motorové vozidlo, prípadne že zafúka vietor, ako sa to snažil prezentovať žalovaný.

V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi spôsobenou škodou (na karosérii vozidla Q. O.) a protiprávnym konaním žalovaného (resp. vodiča vozidla H. P. patriaceho žalovanému). Zo Správy o nehode podpísanej aj vodičom škodového vozidla H. P. Q. V. (č.l. 7 spisu) a aj z jeho svedeckej výpovede pred súdom vyplýva, že k poškodeniu karosérie vozidla Q. O. došlo nárazom krídla zadných dverí odparkovaného vozidla H. P.. Takýto priebeh škodovej udalosti potvrdil aj predložený súkromný znalecký posudok č. 3/2019.

Žalovaný má za to, že vznik škody deklaroványm spôsobom nebolo možné predvídať, pretože aretačný mechanizmus vo dverách vozidla žalovaného za bežných okolností vylučoval, aby došlo k náhodnému vychýleniu dverí. Takisto v predložennom súkromnom znaleckom posudku znalec uviedol, že polohu dverí v aretovanej polohe je možné z technického hľadiska považovať za postačujúce zaistenie dverí za normálnych podmienok a že šikmá poloha vozidla H. P. nebola primárnou príčinou samovoľného uvoľnenia dverí aretovanej polohy, ale ovplyvnila až následný pohyb krídla dverí po uvoľnení z aretovanej polohy. Súd pripúšťa, že za obvyklých okolností môže byť zaistenie zadných dverí vozidla aretačným mechanizmom dostatočným spôsobom ich zabezpečenia pred uvoľnením z aretovanej polohy. Avšak v posudzovanom prípade nemožno považovať odparkovanie vozidla H. P. na obrubník šikmo k vozovke a opakované nastupovanie a vystupovanie z korby vozidla za obvyklé okolnosti, pri ktorých by postačovalo spoliehať sa na zaistenie dverí výlučne aretačným mechanizmom. Vodič vozidla H. P. mal a mohol

predpokladať, že za daných konkrétnych okolností môže dôjsť k uvoľneniu krídla zadných dverí a že (vzhľadom na náklon vozidla smerom k vozovke) po uvoľnení krídla dverí, tieto zasiahnu práve do vozovky. Napriek nízkej pravdepodobnosti skutkového deja (uvoľnenie aretačného mechanizmu na vozidle práve vo chvíli prechádzania okoloidúceho poškodeného vozidla), spoliehanie sa vodiča poškodzujúceho vozidla H. P. na to, že k takejto súhre okolností nedôjde, ho nezbavuje zodpovednosti za spôsobenie škody na okoloidúcom vozidle.

Z vykonaného dokazovania (ale aj samotným logickým úsudkom) je zrejmé, že na prekonanie odporu zaisťovacieho mechanizmu a vychýlenie dverí zaistených v aretovanej polohe je potrebná určitá sila, ktorú musí vedieť vyvinúť bežný človek, aby v prípade potreby dokázal s dverami manipulovať (otvárať/zatvárať), a každému priemernému človeku musí byť tiež zrejmé, že napríklad aj poveternostné vplyvy môžu spôsobiť uvoľnenie takto zaistených dverí. V konaní síce nebolo preukázané, že by v danom čase došlo k vychýleniu dverí práve následkom silnejšieho vetra, avšak napríklad ani voči takejto možnosti vodič motorového vozidla zadné krídlo dverí nezabezpečil (napríklad osobou prítomnou počas celej doby nakládky a vykládky pri vozidle). Súd má za to, že k vychýleniu zadných dverí vozidla jednoznačne nedošlo náhodou, ale súhrnom okolností, ktoré vodič vozidla H. P. predpokladať mal a mohol. Uvoľnenie krídla dverí vozidla H. P. môže byť dôsledkom jedine fyzikálnych zákonitostí. Pri zaistení krídla dverí iba aretačným mechanizmom je nepochybné, že pri určitej bežnej sile, ktorú môže vyvinúť človek, ale aj okolité prostredie (počasie, otrasy, a pod.) sa dvere vozidla uvoľnia. Ak vodič zaparkuje vozidlo čiastočne na obrubník, z fyzikálneho hľadiska niet pochýb o tom, že v prípade uvoľnenia dverí sa tieto otvoria práve smerom k vozovke a keďže rádius ich pohybu je v rozsahu 270°, znamená to, že logicky zasiahnu do vozovky celou svojou šírkou. Takisto má súd za to, že (po vylúčení úmyselného konania, poveternostných vplyvov, zlyhania aretačného mechanizmu) možno logicky očakávať, že pri opakovanom nastupovaní a vystupovaní z korby vozidla, a pri vykladaní drevených hranolov následné otrasy vozidla spôsobia uvoľnenie aretačného mechanizmu krídla zadných dverí. Keďže dané vozidlo H. P. nemalo iné možnosti zabezpečenia dverí ako aretačný mechanizmus, bolo povinnosťou vodiča urobiť iné vhodné opatrenia na zaistenie bezpečnosti cestnej premávky (napríklad inou osobou neustále prítomnou pri vozidle).

Vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a konaním žalovaného súd uvádza, že z vykonaného dokazovania je nanajvýš zrejmé, že k poškodeniu vozidla Q. O. objektívne došlo práve v dôsledku konania zamestnanca žalovaného, ktorý odparkoval motorové vozidlo H. P. šikmo na krajnici vozovky, nedostatočne zabezpečil bezpečnosť premávky v prípade uvoľnenia krídel zadných dverí motorového vozidla, ktoré po vychýlení smerom do vozovky poškodili karosériu okoloidúceho vozidla Q. O..

Zavinenie sa v zmysle Občianskeho zákonníka chápe ako psychický vzťah zodpovedného subjektu k jeho vlastnému protiprávnemu úkonu a ku škode ako následku tohto protiprávného úkonu. Zavinenie je založené na prvku vedomia (predvídateľnosť vzniku škody) a prvku vôle (chcenie niečoho alebo uzrokovanie s určitým následkom určitého konania alebo opomenutia). Civilné právo nemá legálnu definíciu zavinenia, preto je možné analogicky (analogia iuris) aplikovať definíciu zavinenia v trestnom práve. V zmysle § 16 písm. a) Trestného zákona vedomou nedbanlivosťou je spáchanie trestného činu, ak páchatel vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

V prejednávanej veci samotný vodič vozidla H. P. Q. V. pri svojej výpovedi priznal, že „samovoľne sa tie dvere určite neuvoľnili, musel tam vzniknúť nejaký podtlak alebo niečo také“. Bol si teda vedomý toho, že krídla dverí sa neuvoľnia samé od seba (náhodou) a že ich uvoľnenie mohol spôsobiť napríklad podtlak vyvolaný okoloidúcim vozidlom, čiže sám dokázal označiť a predvídať okolnosti, ktoré mohli spôsobiť uvoľnenie dverí zaistených iba aretačným mechanizmom. Súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že zamestnanec žalovaného ako vodič vozidla H. P. zavinil spôsobenú škodu vo forme vedomej nedbanlivosti, keď tento mal a mohol vedieť, že za daných skutkových okolností (t.j. parkovanie na obrubníku, naklonenie vozidla smerom do vozovky, opakované nastupovanie a vystupovanie na korbu vozidla) môže dôjsť k uvoľneniu dverí zaistených iba aretačným mechanizmom a že dvere sa v takomto prípade môžu vychýliť celou svojou šírkou do vozovky, po ktorej prechádzajú motorové vozidlá. Vodič motorového vozidla H. P. podcenil reálnu možnosť, že k vychýleniu dverí vozidla môže dôjsť a tieto následne môžu ohroziť cestnú premávku. Z vykonaného dokazovania teda vyplýva,

že bezprostrednou príčinou vzniku škody na karosérii vozidla Q. O. bolo vychýlenie dverí vozidla H. P., ku ktorému došlo v dôsledku vedomej nedbanlivosti vodiča vozidla patriaceho žalovanému.

Hoci žalovaný namietal v prípade konštatovania jeho zodpovednosti za škodu aj spoluzavinenie poškodenej strany, súd má za to, že žalovaný toto svoje tvrdenie v konaní nepreukázal. Práve naopak, súkromný znalecký posudok, ktorý zadal vypracovať znalcovi práve žalovaný dokazuje, že „technika jazdy vodičky G. za daných podmienok bola správna a pokiaľ nemala podnet k reakcii, tak nemohla vzniku škodovej udalosti zabrániť“. To znamená, že v konaní nebola preukázaná žiadna miera spoluzodpovednosti poškodenej spoločnosti (resp. vodičky poškodeného vozidla) na vzniku škodovej udalosti.

Z vykonaného dokazovania vyplýva a medzi stranami ani nebolo sporné, že žalobca vyplatil poškodenej spoločnosti PS Servis s.r.o. poisťné plnenie (krátené o spoluúčasť) vo výške 1.628,18 eur. A teda v zmysle § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka mu vzniklo právo regresného postihu voči škodcovi, ktorým je v danom prípade žalovaný. Súd preto aj s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní je preukázaný a preto žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi náhradu poisťného plnenia v celej žalovanej výške 1.628,18 eur.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Pri posudzovaní požadovaného úroku z omeškania vychádzal súd zo skutočnosti, že zo strany žalovaného nedošlo k úhrade dlžnej sumy, čím žalobcovi vznikol zákonný nárok požadovať popri plnení istiny aj úroky z omeškania. V čase omeškania žalovaného pripúšťalo nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. právo požadovať úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne, pričom rozhodujúca je výška sankčných úrokov ku dňu počiatku omeškania a táto pretrváva bez ohľadu na zmenu ich výšky počas celej doby omeškania. Výzva na úhradu dlžnej sumy bola žalovanému doručená dňa 05.12.2012 (č.l. 15 spisu) a v nasledujúci deň (06.12.2012) sa žalovaný so zaplatením dlžnej sumy dostal do omeškania. Na základe toho priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.628,18 eur od 06.12.2012 do 08.01.2016 a vo výške 8,75 % ročne od 06.01.2018 do zaplatenia (t.j. okrem časti úrokov z omeškania, kde bolo konanie zastavené).

Súd nevykonal dôkazy výsluchmi svedkov svedkov Q. V., X. R. a K. G., pretože pre rozhodnutie vo veci samej nie sú podstatné. Navyše Q. V. v konaní už ako svedok vypovedal.

Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Súdne konanie predstavuje jeden celok od podania žaloby až po meritórne rozhodnutie súdu, a týka sa to aj konania o trovách konania. Úspech v konaní sa teda aj pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia vo veci samej, preto je treba pri posúdení nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania vychádzať z toho,

ktorá strana bola v konečnom dôsledku v konaní úspešná. (porovnaj napr. uznesenie Ústavného súdu z 12. februára 2013, sp. zn. III. ÚS 84/2013)

V prípade, ak žalobca vezme v priebehu konania účinne žalobný návrh sčasti späť, súd prihladne k tomu, kto späťvzatie (a s ním spojené čiastočné zastavenie konania) z procesného hľadiska zaviniť. Ak je tu dané zavinenie žalobcu, je treba vyvodit', že v tomto rozsahu nemal vo veci úspech. Ak však bola pre správanie žalovaného vzatá sčasti späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, mal žalobca z tohto pohľadu vo veci plný úspech. Uvedené platí obdobne aj v prípade, kedy došlo k čiastočnému zastaveniu konania z iného dôvodu, než pre účinné späťvzatie žaloby. Pokiaľ však zaviniť zastavenie konania žalovaný, platí, že žalobca mal vo veci plný úspech. Vždy platí, že kto zaviniť čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

Vzhľadom na uvedené rozhodol súd o nároku na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania priznal náhradu trov konania (aj trov odvolacieho a dovolacieho konania) v rozsahu 100 %, keďže žalobca nebol v konaní úspešný iba v nepatrnej časti úrokov z omeškania, keď zavinenie na zastavení konania v časti úrokov z omeškania nemožno podľa názoru súdu pričítať ani jednej sporovej strane. Žalobca sa domohol svojho nároku v podstate v celom rozsahu, a nárok na úroky z omeškania v späťvzatej časti mu zanikol v dôsledku objektívnej okolnosti (rozhodnutia súdu a jeho následného zrušenia), a nie pre zavinenie žalobcu alebo žalovaného.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).